

ILLUSTRATIE MYRTHE VAN HEERWAARDEN

Vergezichten en gezichten

Ik ging op pad met in mijn kielzog natuurlijk
mijn beige dwergpoedel
We liepen lang, al gauw
werd langs de A1 bij Muiden
de eerste blokkade zichtbaar
Nog in het ochtenddonker, een landingsbaan
aan tractorlichtjes, voorafgegaan
door een plechtige politiecolonne
Aan de overkant van het water, op het Spy College
in het scoutinggebouw van Almere,
was men de dag net met rekenen begonnen,
de wiskunde wars van alternatieve waarheden,
al bleken de redactiesommen gespeend van allochtone namen
Dirk en Dirk alleen heeft 15 knickers
In de verte, op de dijk, fietste onze premier
Het was moeilijk te zien of hij onze kant uit kwam
dus liepen we verder
De dom van Utrecht doemde op
maar eerst beklommen we de Pyramide van Austerlitz

De geest van Napoleon waarde er rond
en terwijl ik daar stond
moest ik denken aan de titel van Vasalis' bundel
Vergezichten en gezichten,
hoe ieder uitzicht het gezicht draagt
van de macht die het veroorzaakt of in stand houdt
Rookpluimen boven de Amazone
Jair Bolsonaro
De teerzanden van Alberta
Justin Trudeau
Het uitzicht vanaf Lusail Iconic Stadium
Sepp Blatter
Of dichter bij huis:
De smeulende voorsteden van Kyiv
Vladimir Poetin
De stranden van Lesbos
De stranden van Lampedusa
De stranden van Calais
Ursula von der Leyen
Of nog dichter bij huis:
Megastallen in de Brabantse velden
Piet Adema
Caroline van der Plas
Christianne van der Wal-Zeggelink
Toen brak er een landstrook aan
van autoshowrooms en outletstores
Voor slechts 12 euro tikte ik twee multiverpakkingen
positieondergoed op de kop,
een aankoop waarmee ik voor even
in de zevende hemel was
Maar aan de hemelpoort nemen ze een lijst met je door
met alle keren dat je je als consument hebt laten bedonderen
(‘Let op: nog maar twee kamers beschikbaar’ -
toen je op 7 april 2012
overhaast een romantisch weekendje Londen boekte.
Was jij dat? Ja, Petrus, dat was ik)
en algauw landde ik weer op aarde
dit keer in een onderbroek
in een maat die net niet lekker zat
in een kleur die me niet stond
Hoe dan ook, we naderden Gelderland,
het land van mijn voorouders,
waar naast wolven nu ook jakhalzen leven
die je als volgt van elkaar onderscheidt:
Als de jakhalzen janken blaffen de honden terug,
maar als de wolven huilen houden de honden hun mond
We zwegen allebei, poedel en ik,

Lees verder op pagina 02»

terwijl we keken naar het platgereden lijf
van de jonge wolf die voor ons lag
Op zijn rug de ruwe plekken van een paintball-inslag
Uit zijn mond een dun straaltje bloed
dat op den duur andere wolven aan zou trekken
Dat leek me symbolisch
Het soort tafereel dat men later zou schilderen
als men zich deze tijd wilde herinneren
Wolven bij een dode wolf (2022), acrylverf op doek, 2074
In de verte, op de dijk, fietste onze premier
Het was moeilijk te zien of hij onze kant op kwam
dus bogen we af naar het noorden
en betraden Kroondomein Het Loo
We troffen de koning in schutkleding
en jagerslaarzen met inlegzooltjes
Hij schoot op een zwijn, dat op de knieën viel
toen het koninkrijk der doden hem verwelkomde
Het begon te miezeren
Heel Overijssel miezerde het
Het was het soort herfstdag dat je als kind leert wat herfst is:
Je wil binnen blijven maar je bent al buiten,
maar daar ruikt het naar de gezelligheid
die je binnen vindt, dus blijf je buiten, bij die geur,
die heerlijke mix van haardvuur en bladrot
Het was jammer dat de herfstdag in de winter viel
Pas bij Appelscha klaarde het op
Op een bankje at ik twee ammoniak-kaakjes
en een bus tot krullen geperst aardappelzetmeel
in de smaak cream cheese and onion
We raakten uit de tijd, de toekomst
was al begonnen in Groningen,
waar vanuit de kinderdagverblijven
eeuwenoude volksliedjes klonken
*'k Ben een realtime archivaris,
ik gooi alle dingen weg
Zo weet niemand meer wat waar is,
geloof dus maar wat ik je zeg*
In het zicht van Winsum was ik uitgeput
Mijn benen beefden mee met de grond
Gelukkig wachtte er een grote kom soep
en een dikke kluif voor de hond
in een tot bed & breakfast omgebouwde kerk
In de verte, op de dijk, fietste de premier,
een silhouet tegen de ondergaande zon
die de lucht oranje kleurde, als meloenen
Zo vaak heb ik gevoeld dat dit leven te snel voor mij gaat
al kan ik nog genieten van een lange wandeling
en al biedt dit flitsbestaan me soms ook troost:
Op mijn telefoon verschenen voor het slapengaan
een voor een berichten
die mij ontegenzeggelijk moed inspraken
*We hebben je gemist
We proberen het morgen opnieuw
We staan tussen 10.00 en 18.00 voor je deur*